

Nu siger det ærede Medlem Hr. Rode, at hvis der havde været klaget over denne Behandling af de blinde, vilde det alene have været tilstrækkeligt til, at Valget maatte omstødes, og deri vil jeg ikke modsig det ærede Medlem Hr. Rode. Det er vist rigtigt, saa burde Valget vist have været omstødt. Men der foreligger bare ikke nogen Klage, og derfor er det ganske ugørligt for den højtærede Minister at tage noget som helst Hensyn til dette Forhold; thi han er ikke kaldet til at være Forsyn for Vælgere, hverken seende eller blinde, men udelukkende kaldet til at behandle de Klager, som fra kompetent Side kommer til at foreligge for ham. Derfor har denne Side af Sagen ikke noget som helst Ærinde til den højtærede Minister, og han har ved sin Afgørelse af Sagen ikke nogen som helst Mulighed for at tage Hensyn dertil, der foreligger for øvrigt nok saa mange Skrivelser fra Valgbestyrelsers socialdemokratiske Formænd til ham angaaende Rygter om denne Sag.

Det er alene to Stemmesedler, hvorom Spørgsmaalet her drejer sig, vel at mærke to Stemmesedler, hvis Behandling aldeles ikke er afgørende for Valgets Udfald. Valgets Udfald er helt og absolut givet, hvad jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode har indrømmet. De to Stemmesedler, hvorom der er Tvivl, om dem er alle enige, ogsaa den højtærede Minister, de maa behandles ganske paa samme Maade. Det eneste, der kan berettigede Kassation af dem, er Skønnet om, hvorvidt de har et saadant Særpræg, som det, der er tænkt paa i Valglovens § 22 første Stykke. Har den ene det, saa er vi enige om, at den anden ogsaa har det; og jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Rode — eller rettere han med mig — i, at den højtærede Indenrigsministers Henvisning til en indenrigsministeriel Afgørelse angaaende en saadan Stemmeseddel, paa hvilken der maatte være opført to Navne, ikke i fjerneste Maade kommer Sagen ved.

Altsaa, Valgets Resultat ligger under alle Omstændigheder — paa Grundlag af den stedfundne Afstemning og paa Grundlag af den stedfundne Behandling af Klagen og af de to Stemmesedler — absolut fast. Derom er der ikke Tvivl. Den højtærede Minister har heller ikke i dette kunnet finde nogen som helst Kassationsgrund. Hvad er det saa, den højtærede Minister gør? Han gør det, som han efter min Mening var fuldstændig uberettiget til; han griber til at anstille Betragtninger paa et Grundlag, som der overhovedet ikke er givet ham Adgang

til at anstille Overvejelser over, nemlig paa det Grundlag, om det Flertal, som ved Valget er tilvejebragt, nu ogsaa er et saadant, at det kan antages at tilvejebringe Ro i den kommunale Administration i Nykøbing F. Men hvor har den højtærede Minister sin Beføjelse fra til at skønne om disse Ting? (Afbrydelse). Ja, men det er jo det, han ønsker. Jeg staar her med den højtærede Ministers Skrivelse til Nykøbing Byraad som Svar paa Klagen, og deri siger den højtærede Minister, uden at tage Stilling til Stemmeseddelen, at han frygter for, at som dette Resultat er blevet, vil det ikke kunne tilvejebringe den fornødne Ro i den kommunale Udvikling i den kommende Tid. (Afbrydelse). Det er det, som den højtærede Minister har benyttet som Kassationsgrund, en Begrundelse, som ligger ganske udenfor den højtærede Ministers Beføjelse og aldeles ikke berettiger ham til at anstille Betragtninger som dem, han har anstillet, og deraf drage de Konsekvenser, som han har draget. Et Flertal er et Flertal, det være stort eller lille. Den højtærede Minister maa virkelig erindre, hvad det er for et Flertal, han selv sidder paa.

Jeg hørte nylig en Bemærkning henede blandt hans Partifæller, at man synes, at man sidder særdeles godt. Et saadant Flertal kan være ganske udmærket. Ja, der er endogsaa somme, der mener, at efter de Krav, som stilles til en virkelig fast Sammentømring, er denne solidere og stærkere i et ganske lille Flertal, hvor der ikke stilles saa store Krav til den enkelte. Den højtærede Minister befinder sig jo særdeles vel paa det ganske lille bitte Sæde, som paa Grundlag af den ene Stemme her i Tinget er ham levnet. Hvad vilde den højtærede Minister mene, hvis nogen vilde sige: Det gaar ikke, de Herrer maa gaa, maa bort af den ganske simple Grund, at det er for lidt til at bringe Ro i det politiske Arbejde i den kommende Tid. Den Slags Ræsonnementer hører jo hjemme i en Barnestue og ikke i det offentlige Liv.

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Kragh: Ja. — Jeg vil da hævde, at et Flertal er et Flertal; og hvis vi nu fra den højtærede Ministers Side fik en Erkendelse af, at han her havde været ude i Betragtninger, som til syvende og sidst ikke er hjemlet i Henhold til hans Stilling som Indenrigsminister, kunde vi lade os nøje med dette og tage dette, at der er udskrevet nyt Valg i Nykøbing paa Falster førstkommet Tors-